

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ

بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

تَخَيَّرُوا لِنُطْفِئِكُمْ وَأَنْكِحُوا الْأَكْفَاءَ وَأَنْكِحُوا إِلَيْهِمْ

DÜNYADAKİ CENNETİMİZ: AİLE

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Genç bir kız, Peygamberimiz (s.a.s)'in yanına geldi ve “Yâ Resûlallah! İstemediğim hâlde babam beni kardeşinin oğlu ile evlendirmeyi düşünüyor.” diyerek serzenişte bulundu. Rahmet Elçisi, derhal kızın babasını çağırttı. Zira olayı bir kez de babadan dinlemek ve şayet fikri sorulmadan evlendirilmek isteniyorsa kıza tercih hakkı tanımak istemişti. Bu durum karşısında kendini güvende hisseden genç kız, “Ey Allah'ın Resûlü! Nikâh konusunda kadınların da söz hakkının olup olmadığını öğrenmek istediğim için size müracaat ettim.” dedi.¹

Kıymetli Kardeşlerim!

Peygamberimiz (s.a.s), bu davranışıyla hayatının en önemli kararı olan nikâhta da kadının görüşüne başvurulup rızasının alınmasına işaret etmişti. Nitekim O, “**Rızaları olmadan kızlarınızı evlendirmeyin!**”² buyurmuştu. Ve bu olay, onun nezdinde kadının yeri, onuru ve değerini gösteren örneklerden sadece biriydi.

Aziz Müminler!

Yüce dinimiz İslam, sağlıklı bir evliliğe ve mutlu bir aile kurmaya büyük önem atfetmiştir. Peygamberimiz (s.a.s), nikâha derin bir anlam ve yüce bir ruh kazandırmıştır. Zira inancımızda nikâh, ağır bir misaktır; vebali büyük bir sözleşmedir. Nikâh, Yüce Allah'ın adını şahit tutarak eşlerin bir ömrü paylaşmak üzere birbirlerine verdikleri sözdür. Nikâh, kadın ve erkeğin, gönül rızası ve hür iradeleriyle beraberce yüklendikleri ahlâkî ve hukukî bir sorumluluktur.

Kültür ve geleneğimizde evlilik, sadece iki insanı aynı çatı altında buluşturmak değildir. Bilakis evlilik, toplumu ve nesilleri korumak amacıyla atılan sağlam bir temeldir. Aile olmak, sevgi ve saygıyla, şefkat ve merhametle, ilgi ve hassasiyetle hayatı paylaşmaktır. Aile olmak, dünyanın türlü meşakkatlerini beraberce göğüslemektir. Sevinci ve kederi, varlığı ve yokluğu birlikte yaşamaktır. Aile olmak, iyi günde, kötü günde vefakârlık ve fedakârlıkla bir bütünü tamamlamaktır.

Değerli Kardeşlerim!

Bizler, ailelerimizin dünyadaki cennetimiz olmasını arzu ederiz. Yuva kurarken Rabbimizden şöyle niyazda bulunuruz: “Allah'ım! Bu anlaşmayı bereketli ve mübarek eyle. Bu çifti ülfet, muhabbet ve bağlılık duygularıyla kaynaştır. Tıpkı Hz. Âdem ile Hz. Havva'yı, Peygamber Efendimiz ile Hz. Hatice validemizi ve Hz. Ali ile Hz. Fâtıma'yı kaynaştırdığın gibi...”

Bizler, hayatı daha anlamlı ve bereketli kılan evliliğe anne ve babalarımızın, akraba ve komşularımızın, kardeşlerimiz ve sevdiklerimizin huzurunda adım atarız. Rabbimizin adını anarak bir ömür devam etmesi niyetiyle başladığımız birlikteliğimize insanları da şahit tutarız.

Ve bizler, sıcacık yuvalarımızın temelini atarken evlenecek çiftlerin ehliyetini, karşılıklı rızasını, sevgisini ve sadakatini esas alırız. Zira evlilik, tek taraflı bir menfaat ilişkisi değildir. Aksine evlilik, kadın olsun erkek olsun eşlerin istikballerine beraberce karar vermeleridir. Bir başkasının iradesini esir alma, onun üzerinde mülkiyet iddiasında bulunma ve geleceğini belirleme hakkı ve yetkisi hiç kimsede yoktur. Canların yegâne sahibi Allah'tır. Ve Peygamberimizin dilinde eşler birbirine emanettir.

Aziz Müminler!

Bütün bunlara rağmen, zaman zaman doğru ile yanlış, iyi ile kötüyü ayırt edebilme yetisine sahip olmayan çocuk yaştaki kızlarımız evlendirilebilmektedir. Hatta cehalet ve sorumsuzluktan kaynaklanan bu yanlış algı ve uygulamalar, kimilerince dine dayandırılmaya çalışılmaktadır.

Şu bir gerçektir ki; yüce dinimiz İslam'da evlilik, gelişigüzel ve keyfi uygulamalara kapalı olan ciddi bir adımdır. Evlilik, bilinç ve sorumluluk gerektirir. Dinimizde ise sorumluluk, ceza ve mükâfat konusunda irade hürriyeti esastır. İnsanın, onuruna uygun bir şekilde hayatını sürdürme hakkını gasp etmek ve özellikle çocukları türlü istismarlara maruz bırakmak dinimizde asla caiz değildir. Kendine, Rabbine ve çevresine karşı henüz sorumluluk bilincinde olmayan bir çocuğun evliliğe zorlanması dinî ve ilmî hiçbir meşruiyeti, hiçbir temeli yoktur. Yuva kurmanın, eş ve anne olmanın anlamını idrak etme rüşüne erişmemiş bir kızın evlendirilmeye çalışılması asla kabul edilemez bir durumdur. Gerek dinimizin ilkeleri, gerekse Peygamberimiz (s.a.s)'in sünneti doğrultusunda ailede kalıcı huzur ve mutluluğu sağlamak adına evlilikte her iki tarafın da hakları gözetilmelidir.

Kardeşlerim!

Hutbemizi bir âyet ve bir hadisle bitirmek istiyorum:

Yüce Rabbimiz, Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyuruyor: “**Kendileri ile huzur bulasınız diye sizin için türünüzden eşler yaratması ve aranızda sevgi ve merhamet var etmesi Allah'ın varlığının ve kudretinin delillerindedir. Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için ibretler vardır.**”³

Peygamberimiz (s.a.s) de şöyle buyuruyor: “**Evleneceğiniz eş konusunda seçici davranın, denginizle evlenin. Kızlarınızı da emsalleriyle evlendirin.**”⁴

¹ Nesâî, Nikâh, 36; İbn Hanbel, VI, 135.

² Buhârî, Nikâh, 42.

³ Rum, 30/21.

⁴ İbn Mâce, Nikâh, 46.